

DOMNILOR, AM VREA SĂ-L VEDEM PE ISUS

Dallas - Texas

Tată ceresc, noi încercăm să răscumpărăm timpul până la venirea Ta, fiindcă am avut parte de o trezire minunată care a zguduit toată națiunea și lumea, focul ei atingând fiecare națiune de sub soare. În acest timp, în jurul lumii au loc servicii mari de vindecare, care au început acum câțiva ani, când oameni simpli au adus această trezire, iar noi culegem roadele ei. Tată, mai sunt care nu au intrat încă? Dacă mai sunt, Dumnezeule, Te rugăm să-i trimiți. Dacă în Dallas se mai găsește vreun suflet care poate fi mântuit, Te rugăm, Doamne, să îl mântuiești în timpul acestor întâlniri.

Noi nu suntem văzuți prea bine de lume, și ne așteptăm la aceasta pentru că nici Domnul nostru nu a fost văzut prea bine când a venit pe pământ. În vremea aceea, în lume erau milioane de oameni, dar numai câțiva au auzit de El. Însă cei care au fost rânduiți pentru Viață, au auzit și l-au primit. Dumnezeule, Te rog să pui pecetea Ta pe fruntea celor rămași din Dallas și să-i ajuți să vină ca să fie umpluți cu Duhul Tău cel Sfânt.

Te rog să-i vindeci pe toți bolnavii care au credință și să-i ajuți pe cei aflați în nevoi, din această parte a țării. Binecuvântează-l pe micul și scumpul nostru frate Grant. Este minunat să-l vedem mai bine, pe acest bărbat care a avut o sănătate atât de șubredă, dar a stat în rândul de rugăciune și s-a rugat sincer și cu credință. Sunt fericit, Doamne, pentru că l-ai binecuvântat într-un mod atât de minunat. Lasă mâna Ta plină de har peste el și peste toți cei ce sunt în această parte a țării și care Te iubesc și-Ți așteaptă venirea.

Binecuvântează Cuvântul Tău. Tată, rugămintea noastră este ca Isus însuși să vină

la noi, astfel încât niciunul să nu scape aceasta, și fie ca toți cei care au fost rânduți mai dinainte pentru Viața veșnică, să-L primească. Îngăduie ca cei bolnavi să-L primească și să fie vindecați pentru slava Împărăției lui Dumnezeu, fiindcă îți cerem aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Din pricina mulțimii și ca să puteți veni și mâine seară, vom încerca să ținem serviciul între 9.00 și 9.30.

În seara aceasta aș vrea să iau din Scriptură un text pe care l-am citit de multe ori. Aș vrea să știu dacă printre noi sunt oameni care nu au fost la niciuna din adunările noastre. Ridicați mâinile ca să vedem. Vai de mine, se pare că 80-90% din cei prezenți în sală, n-au mai fost la vreo adunare. Mă bucur să vă văd aici pentru prima dată.

Toată lumea știe că nici un om nu poate vindeca un alt om. Nici măcar un medic nu poate face aceasta, pentru că vindecarea vine de la Domnul: „*Eu sunt Domnul care te vindecă.*” (Exod 15.26). Nu există nici un medic care să poată spune că are un medicament care vindecă, iar dacă spune așa ceva, minte.

Când micul Donny Morton a fost vindecat în Canada, frații Mayo au refuzat să creadă aceasta. Voi puteți citi despre vindecare lui în revista „Reader’s Digest.” Ei mi-au luat un interviu atunci și au spus: „Frate Branham, noi nu susținem că suntem vindecători, ci doar asistăm natura.”

Există un singur Vindecător și Acela este Dumnezeu. El este singurul care poate crea celule și să dea viață, pe când omul nu poate face așa ceva. Un medic poate pune un os la loc sau poate să-ți dea un medicament care omoară microbii; îți poate da o asemenea doză încât să nu te omoare pe tine, ci doar germenii de boală și așa mai departe. El poate face aceasta, dar nu poate reface țesutul distrus, osul rupt sau apendicele pe care l-a scos. Pentru aceasta este nevoie de Dumnezeu. Omul poate doar să scoată sau să dea la o parte ceva ce cauzează boala; el poate scoate un organ, poate să taie un vas de sânge sau un țesut care

are celule străine de cancer sau altceva. Dacă ajunge la el, îl poate scoate afară, dar în ce privește vindecarea, el nu poate face aceasta, iar dacă este sincer îți va spune lucrul acesta.

Vindecarea vine numai de la Dumnezeu; El a răscumpărat-o pentru noi. Ține de noi să facem tot ce putem pentru vindecare și să ne folosim de mijloacele pe care ni le-a dat ca ajutor, dar Dumnezeu este Cel ce vindecă. Dacă Dumnezeu te cheamă în seara aceasta Acasă, nu se găsesc suficiente medicamente în lume ca să te țină aici. Nimic nu te poate ține, dar dacă El decide să stai pe pământ, nu contează câți medici spun că vei pleca în seara aceasta, pentru că nu vei pleca. Totul depinde de voia lui Dumnezeu.

Dumnezeu este Viața veșnică. La început a fost numai Dumnezeu, dar în vremea aceea El nu era numit încă Dumnezeu, pentru că în limba engleză cuvântul „Dumnezeu” înseamnă „Cel ce primește închinarea,” iar atunci nu era încă nimic altceva în afară de El. De aceea, atunci El era Cel veșnic. Nu exista lună, stele, îngeri, nu exista nimic, dar El avea în Sine însuși toate atributele: Dumnezeu, Tată, Fiu, Mântuitor, Vindecător, pentru că toate aceste lucruri pe care le vedem acum, sunt numai atributele Lui.

Astfel, dacă ai fost de la început în gândurile Lui, tu ai Viață veșnică; și există o singură formă de Viață veșnică: cea care nu are nici început, nici sfârșit. Deci, dacă ai Viața veșnică, ai fost un atribut al gândurilor lui Dumnezeu, încă înainte de a exista orice altceva în afară de El.

Trupul și înfățișarea în care ești acum este numai negativul a ceea ce ai fost în jurul vârstei de 20-22 de ani. Tu ești un negativ, iar moartea dezvoltă fotografia și scoate un pozitiv; atunci când *„se desface casa pământească a cortului nostru*, avem un alt trup care ne așteaptă deja. Înțelegeți?

Aceasta arată cum se face totul. Astfel, Dumnezeu a devenit Dumnezeu, când a creat îngerii; a devenit Fiu când L-a creat pe Isus Hristos; a devenit Mântuitor când

a murit Isus; a devenit Vindecător, când „*El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.*” (Isaia 53.5).

Înțelegeți? Toate acestea sunt atributele lui Dumnezeu, iar Isus a spus: „*În ziua aceea, veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl Meu, că voi sunteți în Mine și că Eu sunt în voi.*” (Ioan 14.20). Acesta este Dumnezeu care a devenit real și a putut fi atins (tangibil). Tu și soția ta sunteți doar o umbră, un negativ al lui Dumnezeu și al Soției Sale, Biserica. Vedeți, sunt doar atributele lui Dumnezeu arătate în preumbriri și tipuri, așa cum Vechiul Testament a fost o umbră pentru Noul Testament. La sfârșit, totul este încheiat, iar Dumnezeu devine tangibil. Dumnezeu a locuit printre noi în trup de carne și a putut fi atins, în Hristos. În Mileniul măreț care vine, Dumnezeu în Hristos va sta pe tronul lui David, iar Biserica. Mireasa Sa, va sta împreună cu El, ca o soție cu soțul ei.

Aceste cuvinte sunt suficiente ca să pui pe foc inima celui credincios, fiindcă trăim într-un ceas în care toate speranțele, toate națiunile și toate lucrurile se prăbușesc sub privirile noastre. Dar noi știm că avem o Împărăție în care suntem botezați și care ne așteaptă.

În seara aceasta voi lua un text micuț, prin care vă voi introduce în ceea ce aș vrea să vedeți în adunări. Astfel, voi citi din **Ioan 12.20-21**, iar tema noastră din seara aceasta este aceeași ca întotdeauna, se bazează pe tot ce este scris și vine din Evrei 13.8: „*Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.*”

„Niște greci, dintre cei ce se suiseră să se închine la praznic,

**s-au apropiat de Filip, care era din Betsaida Galileii, I-au rugat și au zis:
„Domnule, am vrea să vedem pe Isus.”**

Aceasta este întrebarea pe care o punem și noi astăzi: dacă El este Același ieri, azi

și în veci, iar grecii aceia dintre neamuri au cerut să-L vadă și li s-a permis aceasta de către unul din slujitorii Săi, de ce nu am putea să-L vedem și noi în seara aceasta? **„Domnilor, am vrea să-L vedem pe Isus”**

Eu știu că cel mai important lucru pentru un credincios este confirmarea credinței lui; este să vadă și să știe că stă în prezența lui Isus Hristos. Da, eu cred că acesta este cel mai important lucru pentru orice om și pentru credincios: să aibă siguranța că se află în prezența Domnului Isus Hristos, Mântuitorul și în același timp Judecătorul în fața căruia va sta în ziua judecății.

Probabil că grecii aceia care au venit la praznic erau niște prozeliți ai religiei iudaice. Dacă au venit la acel praznic, trebuiau să fie prozeliți. În plus, ei auziseră de Isus, pentru că *„credința vine... prin Cuvântul lui Hristos.”* (Romani 10.17). Fără îndoială, ei au citit în Scriptură despre Mesia și ce va face El, așa că dacă acest Om pretindea că este Mesia, trebuia să posede atributele lui Mesia.

Noi știm că s-au ridicat o mulțime de Mesia falși, unul dintre ei, care s-a ridicat chiar înainte de venirea Celui Ales, numindu-se chiar „Isus.” Mesia a fost Unul și înseamnă „Hristos,” adică Omul uns cu Duhul Sfânt, plinătatea lui Dumnezeu, Dumnezeu în trup omenesc. Atunci când Dumnezeu a locuit în Hristos, El și Omul au devenit Una.

Acești greci erau foarte curioși. Ei auziseră lucruri mari despre acest Om, iar eu îi admir pentru că au fost destul de sinceri încât să meargă personal să vadă și să cerceteze cele auzite. Cred că dacă am face toți ca ei, ne-am uita la ceea ce am auzit și am judeca în acord cu Scriptura.

Dumnezeu nu își schimbă niciodată felul de a lucra, ci rămâne Același. El nu Se poate schimba, pentru că la început a hotărât să rămână la prima Sa hotărâre când este chemat în scenă, iar astăzi este la fel.

Pentru prima dată, Dumnezeu a fost chemat în scenă când a fost comis primul păcat, în grădina Eden, și a trebuit să hotărască cum îl va răscumpăra pe om. Astfel, a hotărât că îl va răscumpăra prin vărsarea sângelui unui Om nevinovat și nu a schimbat niciodată această hotărâre. Noi am încercat să-i educăm pe oameni, am construit turnuri și orașe, am inventat teologii și sisteme de educație, denominațiuni bisericesti prin care i-am dominat, dar nu a funcționat niciodată și nici nu va funcționa vreodată. Dumnezeu îl salvează pe om prin vărsarea sângelui Celui Nevinovat și El nu va schimba niciodată aceasta, indiferent ce credem noi. Aceasta este hotărârea lui Dumnezeu, iar El nu poate să ia astăzi o decizie, iar mâine să ia alta. Când Dumnezeu ia o hotărâre, aceasta este desăvârșită, pentru că El este desăvârșit. Acesta este motivul pentru care nu trebuie să o schimbe niciodată. Când Dumnezeu spune ceva, este pentru veșnicie, pentru că El este veșnic și la fel este Cuvântul Său.

Prin faptul că cunoaște sfârșitul de la început, Dumnezeu a hotărât o parte din Cuvântul Său pentru fiecare generație. În Evrei 1.1-2 citim că în Vechiul Testament, El a trimis profeți: *„După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin proroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu,*

la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul pe care L-a pus moștenitor al tuturor lucrurilor și prin care a făcut și veacurile.”

Astfel, dacă cercetăm Scripturile, vedem că atunci când Isus a fost pe pământ și a spus că este Fiul lui Dumnezeu, ei nu L-au crezut și L-au condamnat.

„De ce Mă condamnați când vă spun că sunt Fiul lui Dumnezeu. Oare nu îi numiți „dumnezei” pe cei cărora le-a vorbit Cuvântul?” Avraam a fost considerat un dumnezeu; Ilie a fost considerat un dumnezeu; Isaia a fost considerat un dumnezeu, pentru că Cuvântul lui Dumnezeu a venit la ei. Ei erau niște dumnezei mai mici. Aceasta a spus Isus când a zis: *„Dacă Legea a numit „dumnezei” ...”*

Fiți atenți! Când Iosif a fost sub ungere, L-a simbolizat pe Hristos; când Moise a fost

sub ungere, L-a simbolizat pe Hristos și când David a fost sub ungere, l-a simbolizat pe Hristos. Totul se canalizează spre Hristos, care a fost plinătatea Cuvântului. Cuvântul S-a manifestat în El și El a fost Unsul. Tot planul lui Dumnezeu s-a oglindit în El. Planul făcut de Dumnezeu înainte de întemeierea lumii, ca să răscumpere lumea pierdută, a fost făcut în El. El a fost și este încă Cuvântul, Același ieri, azi și în veci. Nu uitați că în vechime, El a vorbit prin profeți, iar în aceste zile din urmă, S-a făcut cunoscut prin Fiul Său, Isus Hristos. El a fost Dumnezeu manifestat.

Cuvântul vine întotdeauna la profeți. El nu a lucrat niciodată printr-un grup de oameni, ci a luat întotdeauna un singur om. Astfel, în zilele lui Noe a lucrat prin Noe; în zilele lui Moise a lucrat prin Moise; în zilele lui Ilie a lucrat prin Ilie; în zilele lui Elisei a lucrat prin Elisei, apoi a lucrat prin profeți ca Isaia și așa mai departe. Când a venit aici și S-a manifestat în plinătate, El nu a făcut-o în farisei și saducheii, ci în Isus Hristos. El a fost Cuvântul, acesta fiind motivul pentru care a spus ce a spus, iar grecii care au venit să-L caute, au știut aceasta.

Dumnezeu a hotărât pentru fiecare epocă o anumită parte din Cuvântul Său, iar când bisericile încurcă totul, El trimite un profet care clarifică și dovedește acea parte din Cuvânt. În fiecare timp este la fel.

Luther a spus: „Tot ce trebuie să faci este să crezi, pentru că neprihănirea se primește prin credința în Isus Hristos.” Dar deși mulți au spus că cred, nu au avut mântuirea. Noi știm aceasta.

Wesley a venit cu ceea ce numim a doua treaptă a harului, sfințirea, și a spus: „Toți cei ce strigă și sunt sfințiți, sunt mântuiți,” dar mulți au strigat și totuși nu erau mântuiți.

Au urmat pentecostalii, iar ei au spus: „Cine vorbește în limbi este mântuit.” Astfel, mulți oameni au vorbit în limbi, dar cu toate acestea nu au fost mântuiți. Cei de la „Știința creștină” au spus, la rândul lor: „Roda Duhului este dragostea,” dar deși

mulți dintre ei au arătat roada Duhului, nu au fost mântuiți.

Fariseii din zilele Domnului Isus, puteau arăta de zece ori mai mult roada Duhului decât El, ați știut aceasta? Domnul să mă ierte pentru că voi sta puțin împotriva Lui, ca să vă ajut să înțelegeți. Astfel, voi spune:

„Jos, în Galileea, este un tânăr care a venit aici și face aceste lucrări. Eu v-am adunat ca să vă arăt că acest Om care susține că este Profet, este de fapt greșit. Aș vrea să vă întreb ceva: cine a studiat încă de când era copil, oare nu bătrânul vostru preot? Cine a stat lângă mama voastră când v-ați născut, oare nu bătrânul preot? Cine v-a luat în brațe, v-a tăiat împrejur și v-a închinat Domnului în ziua a opta, oare nu bătrânul preot? Cine vine la voi când sunteți bolnavi și în nevoi, oare nu bătrânul vostru preot? Cine a studiat și s-a sacrificat toată viața ca să învețe toate legile și lucrurile, oare nu bătrânul preot? De unde a venit acest tânăr, acest Isus din Nazaret? Ce școală a urmat El? De care organizație aparține? Ce carte de vizită are? Niciuna! Tot ce știe să facă El, este să îi condamne pe cei care au o carte de vizită. Cine este Individul acesta?

Voi, oamenii de afaceri, știți că laHVeH cere ca jertfă un miel, cere sânge, iar bătrânul vostru preot a făcut niște țarcuri pentru miei. Voi sunteți comercianți și vindeți mătase și alte lucruri, iar el a amenajat un loc în care să puteți cumpăra un miel pe care să-l oferiți pentru păcatele voastre. Dar ce a făcut acest Individ? A venit plin de mânie, a răsturnat mesele cu susul în jos și i-a bătut pe cei ce vindeau la ele. Puteți numi aceasta o roadă a Duhului Sfânt? Eu spun că nu, pentru că prin fapta Lui a încercat mai degrabă să vă oprească să fiți mântuiți, prin faptul că v-a ținut departe de sângele pe care Îl cere laHVeH. Așa ceva nu poate veni de la laHVeH.”

Vedeți cât pare de adevărat?

La fel de adevărat a părut și atunci când Iosafat și Ahab au stat împreună în fața celor patru sute de proroci pregătiți și cu școală care au prorocit într-un glas: „Acel

pământ îți aparține. Nu este un lucru bun că filistenii își umplu burțile cu grâul care aparține Israelului. Du-te și...”

Dar Iosafat, care era un bărbat duhovnicesc, a simțit că ceea ce spun ei nu sună chiar bine, așa că a zis: „Nu mai este aici niciun proroc al Domnului, ca să-L putem întreba?” (1Împărați 22.7).

„Mai este un om prin care am putea să întrebăm pe Domnul; dar îl urăsc...” a răspuns Ahab. Vedeți? *„...căci nu-mi procește nimic bun, nu procește decât rău. El nu este de acord cu restul prorocilor și ne condamnă în tot ce facem.”*

Și Iosafat a zis: „Să nu vorbească împăratul așa!”

Atunci împăratul lui Israel a chemat un dregător și a zis: „Trimite și adu îndată pe Mica, fiul lui Imla.” (v. 8-9).

Când a venit Mica, el a avut o vedenie, a comparat-o cu Cuvântul, iar când a văzut că vedenia lui era conform Cuvântului, i-a zis lui Ahab: „Du-te, dar *văd tot Israelul risipit pe munți, ca niște oi care n-au păstor.*”

Vedeți cine a avut dreptate? Într-adevăr, pământul acela le aparținea, dar în anumite condiții.

La fel este și cu făgăduințele date bisericii de astăzi: ele îi aparțin, dar numai în anumite condiții. Tu trebuie să îndeplinești aceste condiții pentru că altfel, poți avea tot felul de servicii de vindecare, servicii de rugăciune, servicii de laudă, servicii de ziua recoltei, servicii de vorbire în limbi, pentru că nu-ți vor folosi la nimic. Tu trebuie să vii conform condițiilor lui Dumnezeu.

Acesta este motivul pentru care acei greci erau nerăbdători să-L vadă pe Isus. Ei știau din Cuvânt ce trebuia să facă Mesia, de aceea au vrut să-L vadă. Ei erau dintre neamuri și pentru că auziseră despre El, au vrut să-L vadă.

Acum, dacă acei greci au vrut să-L vadă și le-a fost acordat acest privilegiu, nu credeți că El ne va acorda în seara aceasta și nouă, aici în Dallas, același privilegiu, pentru că Scriptura spune că El este Același ieri, azi și în veci? Eu cred că El o va face, pentru că altfel nu ar fi Același și astăzi. Dar El este Același, pentru că Dumnezeu a făcut lucrări minunate pentru oameni și în această zi.

Aceasta îmi amintește de o femeie de aici, din Louisville, Kentucky. Ea avea un băiat de doi sau trei ani, care avea o problemă mintală. L-a dus la medic, iar medicul i-a dat niște medicamente. Femeii i se părea că băiatul era din ce în ce mai rău, dar medicul i-a zis: „Părerea mea este că el este mai bine.”

Atunci femeia s-a hotărât să facă un test, așa că l-a dus la un magazin în care totul costă zece cenți și a luat de pe raft ceva ce ar fi trebuit să-i atragă atenția, dar copilul nici măcar nu s-a uitat la acel obiect. S-a dus la un alt raft și a luat un pistol de jucărie sau așa ceva, dar nici acesta nu i-a trezit interesul. A făcut tot ce a știut, dar degeaba, iar oamenii din jur au început să se uite la ea în timp ce devenea tot mai nervoasă. La un moment dat, femeia a găsit un clopoțel și a început să-l scuture în fața ochilor lui, spunând: „Uite, dragule!” dar totul era zadarnic. Micuțul băiat privea în gol și nu avea nici o reacție. Disperată a lăsat clopoțelul jos și a început să strige: „Oh, nu, nu!”

Câțiva oameni care se aflau în magazin, s-au apropiat de ea să vadă ce se întâmplă, iar femeia le-a zis: „Medicul mi-a spus că băiețelul meu este mai bine, dar nu este adevărat. Nu-l interesează nimic din ce ar trebui să-i atragă atenția, ci stă și privește doar în gol.”

Cred că băiețelul acela este în aceeași stare în care intră biserica acum. Dumnezeu a luat fiecare dar pe care L-a făgăduit în Biblie și l-a „scuturat” înaintea noastră,

dar cu toate acestea, continuăm să privim în gol ca și când am căuta altceva. Se pare că aceasta este starea duhovnicească a bisericii: nu vede ceasul în care trăiește, așa că așteaptă ceva senzațional sau ceva din viitorul îndepărtat. Omul face întotdeauna aceasta: Îl binecuvântează pe Dumnezeu pentru ce a făcut și așteaptă să vadă ce va face, dar ignoră ce face în prezent. Acesta este adevărul! Voi nu vedeți ceasul în care trăim.

Tocmai aceasta voiau să știe grecii aceia: cât era ceasul și dacă acel Om era într-adevăr Mesia. Dovada că Mesia împlinise ceea ce era scris cu privire la El, era porțiunea din Scriptură scrisă pentru ceasul acela; era Cuvântul făgăduit pentru acel ceas, nu roadele Duhului sau o slujbă de avocat la vreuna din Curțile de Justiție ale fariseilor sau saducheilor. El era manifestarea Cuvântului făgăduit de Dumnezeu pentru ceasul acela.

Vreți să știți care sunt roadele Duhului? Priviți ce făgăduiește Biblia pentru un anumit ceas, apoi urmăriți împlinirea acelui lucru. Aceasta este dovada. Astfel, Isus a spus: *„Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.”* (Ioan 5.39).

Noi privim chiar acum după aceasta. Când a fost aici pe pământ, Isus a spus în Luca 17: *„Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot se va întâmpla aiudoma... și în ziua când Se va arăta Fiul omului.”* Și ce a mai spus? *„Ce s-a întâmplat în zilele lui Noe...”*, adică înainte de potop. El citea aceeași Biblie pe care o citim și noi, iar acele lucruri au fost simboluri și umbre. Astfel, dacă vrei să știi ce s-a întâmplat în zilele lui Noe, du-te și citește în Geneza, pentru că aici scrie doar că oamenii *„mâncau, beau, se însurau și se măritau.”* (v. 27). Dar din Geneza 6 poți afla tot ce s-a întâmplat, fiindcă acolo scrie că *„fiii lui Dumnezeu au văzut că fetele oamenilor erau frumoase; și din toate și-au luat de neveste pe acelea pe care și le-au ales.”* (Geneza 6.2).

Noi vedem Curțile de Justiție pline cu cazuri de divorț în care sunt implicați fiii lui Dumnezeu, bărbați cu renume și oameni importanți. Uitați-vă la oamenii mari ai lumii de astăzi! De exemplu, domnul acela renumit din Anglia, despre care revista

„Life” scria că a fost prins cu niște stripteoze și așa mai departe. Apoi guvernatorul orașului New York și alți bărbați cunoscuți din diferite orașe ale lumii. Priviți la imoralitatea din jur. Priviți la divorțuri! America este în fruntea tuturor țărilor în privința divorțurilor. Priviți cum se îmbracă și cum umblă femeile pe străzi, apoi uitați-vă și la bărbați. Primul lucru la care se gândesc este ceva imoral. Orice glumă sau distracție, reclamele publicitare de pe pachetele de țigări, sticlele de whisky sau orice altceva trebuie să aibă în centru o femeie imorală. *„Ce s-a întâmplat în zilele lui Noe...”*

Isus a zis: *„Ce s-a întâmplat în zilele Sodomei...”* Haideți să ne imaginăm ce s-a întâmplat în zilele Sodomei. În lume sunt întotdeauna trei categorii de oameni și anume: credincioșii, formalistii și necredincioșii. Ei se găsesc în orice grup de oameni. Noi vom vorbi despre aceasta, dar într-o altă seară din săptămână. Astfel, necredincioșii erau sodomiții, formalistii erau grupul lui Lot, iar credincioșii adevărați, cei aleși și chemați afară erau reprezentați prin Avraam, care nu locuia în Sodoma.

Chiar înainte de primirea fiului făgăduit, Avraam a fost vizitat de trei Bărbați. El își găsisese locul potrivit în care să locuiască și aștepta fiul care-i fusese făgăduit. În schimb, Lot, a uitat toate făgăduințele și a plecat în Sodoma; însă sodomiții nu l-au crezut de la început. Fiți atenți! Într-o dimineață fierbinte, la Avraam au venit trei Ființe cerești. După ce au mâncat, unul dintre acei Bărbați a rămas cu el, iar ceilalți doi s-au dus în Sodoma ca să cheme afară ce mai rămăsese de scos: pe Lot și pe cei ce s-au dus cu el, doar trei persoane. În zilele lui Noe au fost salvate doar opt persoane, aceasta fiind o avertizare serioasă pentru ziua care vine: *„...așa cum a fost în zilele...”* Astfel, este vorba de trei, respectiv opt suflete.

Cei doi îngeri care s-au dus să predice în Sodoma, au spus că timpul este aproape de sfârșit și că lumea neamurilor va arde. Aș vrea să priviți imaginea Sodomei de astăzi, nu tabloul lui Noe, când oamenii au pierit prin apă, pentru că de data aceasta lumea neamurilor va fi nimicită prin foc.

Creștinii adevărați dintre neamuri nu se află în Sodoma, ci sunt chemați afară și

așteaptă Fiul făgăduit, pe Fiul lui Dumnezeu.

Sodoma îl reprezintă pe membrul căldicel al bisericii. Acolo, printre denominațiuni, s-au dus doi bărbați: Billy Graham și Oral Robert. Ce fac ei? Fiți atenți la semnul pe care l-au făcut atunci. Îi lovesc pe toți cu orbire prin vestirea Evangheliei.

Dar priviți-l pe Avraam și grupul lui, care îi reprezintă pe cei aleși. Acolo a rămas un singur Înger și a arătat și El un semn.

Vedeți, în toată istoria bisericii de la Avraam înapoi, nu s-a găsit nici un reformator sau un trimis cu slujbă importantă pentru neamuri, al cărui nume să se termine cu „H-A-M”. Dar acum îl avem. (În limba engleză, Avraam se scrie Abraham). Billy Gra**ham**, care este un mare evanghelist, s-a dus în Sodoma, printre bisericile denominaționale, și cheamă afară tot ce se poate chema. Noi am avut bărbați renumiți, ca: Billy Sunday, Sankey, Moody, Knox, Calvin, dar n-am avut niciodată pe cineva al cărui nume să se termine cu terminația „**HAM**”. Însă acolo, în Biserica din zilele Sodomei era unul al cărui nume se termina cu „**HAM**” și acela a fost numit „*tatăl multor neamuri.*”

Cel care a rămas cu Avraam, a stat cu spatele spre cort și a zis: „*Avraam (Nu „Avram”, cum se numise cu câteva zile în urmă), unde este nevastă-ta, Sara?*” („Sara” nu „Sarai”) Vedeți? „*Unde este nevastă-ta, Sara?*”

„*Ea este în cortul de la spatele Tău,*” a răspuns Avraam. Și El a zis: „Eu am să te vizitez...” (Observați? „Eu” este pronume personal). „Eu am să te vizitez în legătură cu făgăduința pe care ți-am făcut-o.”

Sara, care avea nouăzeci de ani și era în cort, a râs în sinea ei și s-a gândit: „*Acum, când am îmbătrânit, să mai am poftă? Domnul meu, bărbatul, de asemenea, este bătrân.*”

Îngerul, care era mesagerul duhovnicesc al bisericii, a descoperit ce avea în inima ei, așa că a zis: „De ce s-a îndoit Sara și a zis în inima ei că nu se poate întâmpla?”

Sara a încercat să nege că ar fi gândit așa, dar nu a putut fi condamnată pentru necredința ei, fiindcă făcea parte din Avraam. Vedeți? Dumnezeu nu putea s-o atingă din cauză că era parte din Avraam. La fel este și cu Biserica: putea fi condamnată de multă vreme, dar face parte din Hristos.

Observați semnul pe care l-a făcut El când i-a spus ce făcea în cort, în timp ce stătea cu spatele spre ea, iar Isus a spus că acest lucru se va repeta în zilele când se va arăta Fiul omului. Astfel, noi putem să-l vedem pe Billy Graham; putem să vedem focul care se pregătește să cadă și putem vedea biserica ce așteaptă fiul făgăduit. Noi suntem la graniță și așteptăm ceasul în care va veni Fiul omului.

Amintiți-vă ultimul semn pe care l-a văzut Avraam. Noi, cei care suntem născuți din Duhul lui Hristos, suntem sămânța împărătească a lui Avraam, iar Isus a făgăduit că sămânța împărătească a lui Avraam va vedea același semn pe care l-a văzut părintele Avraam înainte de venirea fiului făgăduit. Nu a mai fost nici un alt semn, pentru că imediat după acea vizită Sara a devenit mamă și astfel a sosit Isaac. Ultimul semn dat a fost Dumnezeu manifestat în trup.

Cineva mi-a zis: „Frate Branham, doar nu crezi că Bărbatul acela a fost Dumnezeu!” Ei bine, Avraam a spus că era, pentru că l-a numit Elohim. Uitați-vă și vedeți dacă nu este scris cu literă mare: „*La început, Dumnezeu a făcut...*” adică Elohim, Cel Atotputernic.

Dumnezeu Se manifestă în biserica Sa prin slujitorii Săi. Acolo era Dumnezeu manifestat în Omul Isus Hristos, Același ieri, azi și în veci. Biserica a văzut multe semne, dar când Dumnezeu „scutură” în fața lor ultimul semn, ei privesc în gol. Dumnezeu să aibă milă de noi! Cât timp de har mai avem? Poate este mai târziu decât credem. Amintiți-vă ce v-am spus la început: „Oamenii vor merge mai departe și vor crede că sunt salvați, la fel ca în Sodoma.”

Cine era El? Ce au văzut grecii în El? Eu cred că ei au găsit în El ceea ce căutau.

Priviți ce scrie în Deuteronom 18.15-19: „*Domnul Dumnezeul tău îți va ridica din mijlocul tău, dintre frații tăi, un proroc ca mine: să ascultați de el!*”

Și dacă cineva nu va asculta de cuvintele Mele, pe care le va spune el în Numele Meu, Eu îi voi cere socoteală.” Dumnezeu nu își schimbă planul niciodată.

Grecii aceia priveau după un profet. Israel nu mai avusese nici un profet de patru sute de ani, de la Maleahi, dar grecii aceia știau că conform Cuvântului făgăduit pentru acea zi, trebuia să fie un profet: „*Domnul Dumnezeul tău îți va ridica din mijlocul tău, dintre frații tăi, un proroc ca mine: să ascultați de el!*” (Deuteronom 18.15).

De ce? Pentru că Cuvântul vine numai la profet, nu la altcineva. Câți înțeleg aceasta? (Amin). Vedeți? Este atât de desăvârșit, încât atunci când profetul Ioan stătea în apă și boteza, Isus a venit la el, Cuvântul a venit la profet. El era Cuvântul și a venit la profet. Dumnezeu nu își schimbă niciodată felul de lucrare, pentru că este Dumnezeul cel neschimbător. Bisericele nu au crezut aceasta, dar necredința lor nu a oprit planul lui Dumnezeu, ci el a mers mai departe.

Tatăl lui Petru și Andrei a fost un fariseu și cred că Andrei, care era un ucenic al lui Ioan, l-a auzit pe acesta când l-a prezentat pe Isus: „Acesta este Mesia, fiindcă am văzut Duhul coborându-Se din cer ca un porumbel și oprindu-Se peste el. Eu nu îl cunoșteam, dar El mi-a spus în pustie: „*Du-te și botează cu apă și Acela peste care vei vedea Duhul coborându-Se și oprindu-Se este Cel ce botează cu Duhul Sfânt.*” Cel care a venit peste El era același Stâlp de Foc care i-a condus pe copiii lui Israel în pustie, Logosul, iar Ioan a spus: „El este Mesia!”

Și iată că Petru a mers cu Andrei la acea întâlnire. Haideți să vedem ce a făcut El atunci, pentru că dacă aflăm ce a făcut atunci, vom ști și ce face acum, deoarece

felul în care li s-a făcut cunoscut lor, trebuie să fie același și astăzi, pentru că El este Același ieri, azi și în veci. Având această făgăduință, noi știm că El va face aceasta.

Când Petru a ajuns în mulțimea unde era Isus, Acesta S-a întors spre el și i-a zis, deși nu-l mai văzuse niciodată până atunci: *„Tu ești Simon, fiul lui Iona...”* Vedeți? Nu numai că îl cunoștea pe Petru, dar îl cunoștea și pe bătrânul lui tată, care fusese temător de Dumnezeu și îl învățase despre venirea lui Mesia. Astfel, deși nu avea nici un pic de educație, nici măcar atât cât să-și poată scrie numele, și era considerat un om necărturar, Petru a primit trecere înaintea lui Dumnezeu, așa încât El l-a făcut episcopul bisericii din Ierusalim. Da, Isus i-a dat cheile Împărăției și l-a făcut păstorul bisericii. Petru l-a recunoscut pe Mesia pe baza descoperirii primite și pentru că a știut ce trebuia să facă, așa că a căzut la picioarele Lui.

Acolo mai era un bărbat care se numea Filip. El nu avea nevoie de multe dovezi, pentru că avusese un învățător bun în Biblie: pe Natanael. Dacă ați nota pe hartă locul unde Se afla Isus, ați vedea că era la vreo cincisprezece mile de locul unde era Natanael, ceea ce înseamnă cam două zile de mers pe jos în jurul muntelui. Filip s-a dus, l-a găsit pe Natanael rugându-se sub un copac și l-a adus la Isus. Desigur, dacă am putea să le ascultăm conversația, i-am putea auzi spunând cam așa:

„Noi am găsit pe Acela despre care a scris Moise în Lege și Prorocii: pe Isus din Nazaret, fiul lui Iosif.”

„Poate ieși ceva bun din Nazaret? Tu știi că noi am citit în Scriptură că Mesia trebuie să fie un Profet. Biblia spune aceasta. Noi suntem ucenicii lui Moise, iar el a spus că Domnul va ridica un Profet ca el.” „Ei bine,” a continuat Filip, „Isus din Nazaret este acel Profet! Îți amintești de pescarul acela bătrân, de Simon, așa-i?” „Da.” „El este fiul lui Iona, nu?” „Da.”

„Tu ai cumpărat niște pește de la el și nu a știut nici să-ți semneze factura.” „Da.”

„Ei bine, el a venit în mijlocul mulțimii în care se găsea Isus, iar Acesta i-a zis: „*Tu ești Simon, fiul lui Iona...*” Nu m-ar surprinde deloc, dacă El ar ști totul și despre tine dacă ai merge acolo.”

Oh, Natanael trebuia să vadă aceasta, așa că s-a dus cu Filip. Nu cred că a mers în rândul de rugăciune, ci a stat undeva în audiență sau în apropierea lui Isus, în timp ce El Se ruga pentru bolnavi.

Și de îndată ce a privit spre el, Isus a zis: „*Iată cu adevărat un israelit în care nu este vicleșug.*” Desigur, El nu îl cunoștea pe Natanael după felul în care era îmbrăcat, pentru că toți bărbații din partea aceea se îmbrăcau la fel: cu turbane, sandale, haine lungi și purtau barbă. Deci, El a zis: „*Iată cu adevărat un israelit în care nu este vicleșug.*” Natanael putea să fie mahomedan, turc sau orice altceva, așa că de unde știa Isus că era israelit și că era fără viclenie? Aceasta l-a înmuiat imediat, așa că l-a întrebat pe Isus:

„*De unde mă cunoști, Rabi?*”

„*Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin.*” Aceasta era tot ce-i trebuia! În fața lui stătea Mesia, așa că l-a zis: „*Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel!*” Poate era acolo și păstorul lui, dar pe Natanael nu l-a interesat aceasta.

Acolo erau și unii care spuneau: „Omul acesta este Beelzebul! Face aceste lucrări prin puterea Satanei! Este un ghicitor sau așa ceva!” Vedeți? Ei trebuiau să spună ceva în fața adunării lor.

Dar Isus le-a zis: „Cum puteți să Mă numiți așa pe Mine și lucrarea lui Dumnezeu? Eu vă iert pentru că vorbiți așa despre Fiul omului, dar într-o zi va veni Duhul Sfânt (în timpul acesta) și va face aceleași lucrări, însă atunci oricine va vorbi împotriva Lui, nu va fi iertat nici în veacul acesta, nici în veacul viitor.” Aceasta a spus El, iar

eu cred că tot ce spune El este adevărul. Filip L-a recunoscut chiar după acest lucru. De ce? Pentru că după acel timp îndelungat în care nu au avut nici un profet, a venit acest Bărbat care îl cunoștea și știa tot ce făcuse greșit.

Înainte de a încheia, haideți să vorbim puțin despre Isus. Într-o zi, Isus a trecut pe lângă Sihar, o cetate din Samaria. Noi știm că sunt trei rase de oameni. Voi puteți crede ce vreți, dar adevărul este că sunt trei rase de oameni care se trag din Sem, Ham și Iafet. Iudeii îl căutau pe Mesia, samaritenii erau jumătate evrei și jumătate neamuri, iar noi, neamurile, suntem anglo-saxoni, păgâni, filistenii și cum mai vreți. Înțelegeți?

Dar El vine numai la cei care îl caută. În seara aceasta, îi va vindeca numai pe cei care așteaptă să fie vindecați și îi va salva doar pe cei care așteaptă să fie salvați.

Când a ajuns la fântână, Isus și-a trimis ucenicii în micuța cetate Sihar ca să cumpere merinde, și în timp ce ei erau plecați, a venit o femeie tânără și drăguță, care era rău famată. Noi o putem numi femeie de stradă. Poate a fost părăsită de părinții ei încă de mică, iar acesta era felul în care își câștiga existența. Dar cu toate acestea, în inima ei se găsea ceva. Femeia a venit după apă pe la ora 11.00, pentru că nu avea voie să vină când erau acolo celelalte femei. Dacă ați fost vreodată în India sau în alte țări din est, în care obiceiurile vechi nu s-au schimbat încă, ați ști că oamenii corecți nu pot merge împreună cu cei imorali.

Când a venit ea, Isus stătea lângă niște vițe crescute în spatele fântânii. Era o fântână publică, situată lângă cetate, iar oamenii veneau acolo să ia apă. Femeia a venit să scoată apă aproape de amiază, pe când celelalte femei veniseră dis de dimineață, ca să spele și să facă alte lucruri. Pentru că felul ei de a-și câștiga existența era diferit, ea a venit în jurul prânzului, când servitoarele și celelalte femei erau plecate de la fântână și astfel nu exista riscul să fie alungată.

Când a ajuns, și-a legat găleata de funie și a coborât-o în fântână, fără să-L observe pe Bărbatul din apropierea ei, dar în timp ce o scotea afară, a auzit un

Glas care i-a zis: „Femeie, dă-Mi să beau!” Atunci s-a uitat în jur și a văzut un Om care stătea acolo și care părea a fi iudeu.

Probabil, Isus arăta mai bătrân decât era în realitate, pentru că Biblia spune că deși avea doar treizeci și trei de ani, părea de cincizeci. Voi știți că fariseii l-au zis: „*N-ai nici cincizeci de ani și ai văzut pe Avraam!*” (Ioan 8.57-58). Dar El le-a răspuns: „*...mai înainte ca să se nască Avraam, sunt Eu.*”

Barba Lui era probabil puțin căruntă, pentru că lucrarea pe care o făcea trebuie să fi avut un efect copleșitor asupra trupului Său. Deci, El i-a zis femeii: „Dă-Mi să beau!”

„Nu se obișnuiește ca tu, care ești evreu, să-mi ceri mie apă.” Apoi a zis: „Fântâna este adâncă...” Ce făcea El în timp ce vorbea cu ea? Intra în legătură cu duhul ei.

Isus a spus în Ioan 5.19: „*Adevărat, adevărat vă spun că Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl face și Fiul întocmai.*” Notați-vă și țineți minte aceasta! Isus nu a făcut nimic până nu a văzut într-o vedenie ce trebuia să facă. Așa este. El făcea doar ce vedea pe Tatăl făcând. Da, Isus făcea întocmai ce vedea, ca într-o piesă de teatru. De fapt, nici un om nu poate face decât ceea ce îi spune Dumnezeu. Acum observați! Probabil că Dumnezeu îi spusese să meargă în Samaria, iar acolo a găsit-o pe femeia aceasta, cu care a intrat în conversație ca să îi poată contacta duhul. Astfel, i-a vorbit despre închinarea adevărată, apoi dintr-o dată i-a spus care era problema ei. Noi știm cu toții care era problema femeii: trăia cu mai mulți bărbați. Și El i-a zis:

„*Du-te de cheamă pe bărbatul tău și vino aici*”.

„*N-am bărbat,*” a răspuns ea.

„Bine ai zis că n-ai bărbat. Pentru că cinci bărbați ai avut; și acela pe care-l ai acum nu-ți este bărbat. Aici ai spus adevărul.”

Uitați-vă la femeia aceasta! Deși era în acea stare rea, ea știa mai multe despre Biblia adevărată decât mulți dintre preoții de astăzi. Cu siguranță. Probabil, s-a gândit că El era doar unul care voia să-i afle situația și apoi să se poarte obraznic cu ea sau așa ceva, de aceea a zis: *„N-am bărbat.”* Dar atunci El i-a spus: *„Bine ai zis că n-ai bărbat. Pentru că cinci bărbați ai avut; și acela pe care-l ai acum nu-ți este bărbat. Aici ai spus adevărul.”*

În momentul acela, sămânța hotărâtă mai dinainte din inima ei a luat foc, așa că s-a întors spre El și i-a zis: *„Doamne, văd că ești proroc. Știi că de patru sute de ani încoace, noi nu am mai avut nici un proroc?”* Oh, Dallas, nu scăpa aceasta!

„Noi Îl așteptăm pe Mesia, care Se numește „Hristos,” iar când va veni, El va face aceasta, pentru că acesta este semnul Lui.” Și Isus i-a răspuns simplu: *„Eu, Cel care vorbesc cu tine, sunt Acela.”* Când a auzit aceasta, femeia a lăsat găleata acolo și a fugit în oraș strigând: *„Veniți de vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut; nu cumva este Acesta Hristosul?”* Și Biblia spune că ei L-au crezut pe Isus din pricina celor spuse de femeie.

Acesta este felul în care El S-a legitimat pe Sine însuși ca fiind Mesia și nu prin felul cum era îmbrăcat, nu prin educația pe care o avea și nici prin cartea Sa de vizită sau prin respectul pe care Îl avea printre oameni. Dumnezeu era în El manifestând Cuvântul făgăduit. Nu este de mirare că Isus a spus în Ioan 5.39: *„Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.”*

El este Același ieri, azi și în veci. Fratele și sora mea, voi sunteți o audiență foarte plăcută și v-aș putea vorbi toată noaptea. Vedeți acum cine era Isus? El era Dumnezeu manifestat într-un trup omenesc și S-a numit Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Și știți ce a făgăduit El? *„Ce s-a întâmplat în zilele lui Noe se va*

Întâmpla la fel și în zilele Fiului omului.” El este Același ieri, azi și în veci. O, biserică, nu privi în gol, ci crede în Domnul Isus Hristos!

Domnilor, am vrea să-L vedem pe Isus! Nu ați vrea să-L vedeți și voi, dacă este Același ieri, azi și în veci? Cum Îl veți recunoaște? Prin faptul că va face aceleași lucrări ca atunci.

Aici ar putea veni un om cu cicatrici lăsate de cuie în mână, cu fum, sânge și ulei curgând din el, dar aceasta nu înseamnă nimic. Orice fățarnic ar putea face aceasta. Cu siguranță. Însă ceea ce contează este manifestarea Cuvântului făgăduit. El a fost Profetul uns de Dumnezeu; a fost Dumnezeu Profet; a fost tot ce au fost ceilalți profeți plus plinătatea dumnezeirii. Dumnezeu era în Hristos împăcând lumea cu Sine. El a fost Dumnezeu, Emanuel, plinătatea dumnezeirii făcută cunoscută printre noi în persoana Fiului Său, Isus Hristos, care a fost al doilea atribut al lui Dumnezeu.

El este viu și astăzi. Nu este mort, ci este viu și înainte de a pleca a spus: *„Peste puțină vreme, lumea (cosmosul, ordinea lumii) nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea; pentru că Eu („Eu” - pronume personal) voi fi cu voi și în voi până la sfârșitul lumii, când Se vor împlini aceste Scripturi.”* În toate timpurile a fost Același Dumnezeu. El este Cel care a adus credința în epoca luterană; El a adus sfințirea în epoca metodistă și tot El a adus vorbirea în limbi în timpul mișcării pentecostale, iar înainte de venirea Fiului făgăduit, Se pogoară ca să Își dovedească Scripturile, fiindcă trebuie să se împlinească întreaga Scriptură. Domnilor, am vrea să-L vedem pe Isus. Haideți să ne plecăm capetele.

Tată ceresc, am vrea să-L vedem și noi pe Isus. Fie ca El să vină în seara aceasta aici în puterea învierii Tale. Eu am vorbit mult, dar numai un Cuvânt sau două de la Tine, cântăresc mai mult decât ar putea vorbi oricine altcineva și pot trezi biserica din somn. Ultima manifestare a lui Dumnezeu va fi așa cum a făgăduit El: *„Cum a fost în zilele Sodomei, înainte ca focul să cadă peste neamuri, va fi și la venirea Fiului omului.”* Umbra acestor lucruri și realitatea, pozitivul și negativul, vin atât de aproape unul de celălalt, încât în curând se va ajunge la o unire.

Noi vedem cum națiunile se unesc în organizația Națiunilor Unite; bisericile se unesc cu Vaticanul în Consiliul ecumenic; credincioșii se unesc cu necredincioșii; ba chiar și lucrătorii se unesc în sindicate de muncă. Doamne, fă ca biserica să se trezească și să vadă că este timpul când Isus se unește cu Biserica Sa ca Soț și Soție. În curând va avea loc ceremonia de nuntă, iar noi vom fi una. Ajută-ne să-L vedem pe Isus și să-L slăvim în timp ce Își „scutură” înaintea noastră ultimul dar, pentru că Te rugăm aceasta în Numele Lui. Amin.

Mai am cam zece minute ca să mă pot încadra în timpul acordat. Aș vrea ca cei care au numere de rugăciune să știe că nu am timp să îi chem pe toți, dar vom înainta puțin câte puțin și voi chema cât mai mulți posibil.

Cred că Billy este pe aici pe undeva. Nu este nevoie să împartă întotdeauna numere de rugăciune, dar cred că acum aveți, așa-i? Ridicați mâinile. Bine.

Bărbatul de acolo este foarte bolnav, așa-i? Bine. Numărul L1, L2. Unde este numărul 2? Ridicați mâna. Bine. Este o doamnă.

Știți cum se procedează? Băiatul vine și amestecă numerele, apoi le împarte în funcție de cerere. Oricine poate avea un asemenea număr, apoi sunteți chemați în ordinea numerelor strigate, ceea ce dovedește că băiatul care le împarte nu știe cine va fi chemat și cine nu. Odată, cineva a început să vândă numere de rugăciune garantând că persoanele respective vor fi chemate pe platformă. Dar nu se poate face aceasta, pentru că eu încep uneori de la numărul 1, iar alteori de la 50, 14, 20 sau de la 25, iar când îi termin pe aceia, chem alții. Câți ați mai fost în adunările mele și ați văzut aceasta? Desigur. Aș vrea să știți că acest număr nu vă ajută cu nimic pentru vindecare, ci este doar un număr de ordine. Astfel, mulți sunt vindecați în mulțime, deși nu au numere de rugăciune.

Am chemat numerele 1 și 2. Cine are numărul 3? Este doamna aceea din spate. Vino aici, doamnă. Numărul 4? Dacă nu poți veni, te vom ajuta. Văd că aici este o targă și două scaune cu rotile. Dacă nu poți veni, te vom ajuta. Numărul

5,6,7,8,9,10. Sunt aici toți? Să ne oprim deocamdată aici, fiindcă suntem puțin întârziați și nu-mi place să trec peste ora 9.30.

Câți din cei prezenți în sală nu aveți numere de rugăciune, dar doriți să fiți vindecați de Isus? Voi știți că El vă poate vindeca indiferent unde vă aflați, așa-i? Pe mine nu mă interesează dacă sunteți în balcon sau în altă parte.

Femeia care s-a atins de haina Lui nu a avut nici un număr de rugăciune, dar și-a zis în inima ei: „Eu Îl cred pe Omul acela și știu că dacă mă voi atinge de haina Lui, voi fi vindecată.” Ea avea o scurgere de sânge. Câți vă mai amintiți întâmplarea din Biblie? Era o femeie micuță și palidă care s-a strecurat prin mulțime până a ajuns lângă El și l-a atins haina.

Haina aceea palestiniană era largă, așa că El nu avea cum să simtă atingerea ei. Eu n-aș simți nimic nici chiar dacă haina mi-ar fi strâmtă și cineva mi-ar atinge buzunarul. Hainele palestinienilor aveau și o cămașă de corp, iar ea s-a atins de haina exterioară. În clipa în care l-a atins, El s-a oprit și a zis: „*Cine M-a atins?*” dar ea s-a retras repede și s-a ascuns prin mulțime. Atunci Petru l-a zis: „Doamne, cum poți întreba aceasta, căci toată mulțimea te atinge.”

„A fost o altfel de atingere, pentru că din Mine a ieșit o putere și M-a slăbit.” Vă amintiți întâmplarea? Apoi, a privit prin audiență până când a găsit-o pe femeie, așa-i? Și când a văzut-o, i-a zis: „*Credința ta te-a mântuit.*”

Predicatorilor, nu spune Biblia în Evrei 4 că „*n-avem un Mare Preot care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre?*” (v. 15). Câți știu că Biblia spune aceasta? Și dacă El este Același ieri, **azi** și în veci, cum va face astăzi? La fel ca ieri, desigur. Dar nu v-ar folosi la nimic să vă atingeți de mine, fiindcă eu sunt la fel ca fratele, soțul sau tatăl vostru. În mine nu este nici o putere, dar dacă credința ta se poate atinge de El, vei vedea cum Se va întoarce spre tine și te va ajuta. Încearcă numai! De fapt, nu încercați, pentru că peste tot este vorba numai de „a încerca”; voi să-L atingeți prin credință!

Aș vrea să fiți respectuoși și să stați liniștiți, pentru că în doar câteva minute vom primi răspuns la toate. Cuvintele pe care le-am spus sună bine, dar acum vom vedea dacă sunt adevărate sau nu. Acesta este următorul pas.

Eu i-am auzit pe mahomedani, pe sakiși, jainși și budiști vorbind despre ce a fost, dar cum este cu prezentul? Vedeți?

Dacă El este numai un Dumnezeu istoric, nu ne poate ajuta cu nimic și dacă nu este Același ieri, azi și în veci, înseamnă că Biblia ne-a spus ceva greșit. Dar știți care este adevărul? Puterea lui Dumnezeu poate lucra printre noi numai când El reușește să ne supună și să ne aducă, pe mine și pe tine, în voia Lui.

Dacă bărbatul acela este bolnav, vreau să vină aici. Îl puteți vedea din audiență? El stă chiar aici. Aduceți-i scaunul mai aproape. Domnule, vino și stai aici. Frate Grant, te rog să-l lași să stea aici pentru un moment.

Îl observ de câteva minute, pentru că la un moment dat era pe punctul să leșine. Probabil este foarte bolnav, nu știu. Dacă aș ști că este bolnav și l-aș putea ajuta, dar nu aș vrea s-o fac, n-aș fi vrednic să stau în spatele acestui amvon. Probabil este mai tânăr decât mine și cred că nu ne cunoaștem. Bănuiesc că nici tu nu mă cunoști. Oh, m-ai văzut la Jonesboro acum cincisprezece ani, când am fost la o adunare. Cred că acolo era fratele Richard Reed. Da.

Ce fel de om aș fi, dacă bărbatul acesta stă aici și suferă, iar eu nu l-aș ajuta deși o pot face? Dar eu nu pot să-l vindec. Cum ar fi însă dacă Isus ar sta aici îmbrăcat cu hainele pe care mi le-a dat mie și ar spune: „Vino aici și te voi vindeca?” Fiți atenți, dacă cunoașteți Biblia! El nu vă poate vindeca astăzi, pentru că a făcut-o deja, fiindcă este scris că *„El era străpunș pentru fărădelegile noastre și prin rănile Lui am fost vindecați.”* În ordine. Isus ar putea să Se facă cunoscut acestui bărbat și să-i spună ce probleme are, ce a făcut sau ceva de felul acesta, așa-i? Lucrul acesta l-ar convinge că Hristos este aici.

Eu nu îl cunosc, deși spune că acum cincisprezece ani a fost la adunarea din Jonesboro.

Cel care stă aici este domnul Way, un englez care a căzut mort, nu demult, într-una din adunările ținute în biserica mea din Jeffersonville, Indiana. Este prezentă și soția lui care este asistentă medicală. El a căzut mort în timp ce vorbeam, dar eu am mers acolo, mi-am pus mâinile peste el, iar acum se află din nou în mijlocul nostru. Vedeți?

Dacă ați putea sta destul de liniștiți în adunare, astfel încât să se poată pogori Duhul Sfânt printre noi! Nu vă mai mișcați, ci stați liniștiți.

Domnule, aș vrea să te uiți puțin la mine. Până acum am vorbit, iar acum sunt aici ca să te ajut și voi face tot posibilul ca s-o fac. Dumnezeu este obligat față de Cuvântul pe care L-am vestit din Biblie, fiindcă cred că suntem în zilele din urmă. Dacă este așa, El este obligat să împlinească Cuvântul pe care L-a făgăduit. Dacă Dumnezeu îmi va spune ceva ce ai făcut sau ce nu este în ordine cu tine, de ce ești aici sau orice altceva, vei ști dacă este adevărat sau nu și vei fi un martor al acestui adevăr.

Dacă aș veni, mi-aș pune mâinile peste tine și aș spune: „Glorie lui Dumnezeu, ești vindecat!” ar fi în ordine, dacă ai crede. Dar ce s-ar întâmpla dacă El mi-ar spune ce ai făcut sau altceva, de ce ești bolnav sau ceva de genul acesta? Dacă ți-ar spune ce s-a întâmplat, desigur ai ști dacă este adevărat. Desigur.

Audiența crede aceasta? Ce fac eu cu acest om? Încerc să-i contactez duhul, așa cum a făcut Domnul Isus cu femeia de la fântână. Eu nu îl cunosc, nu l-am văzut niciodată, iar aici sunt o mulțime de bolnavi care se roagă.

Tată ceresc, eu voi lua fiecare duh de aici sub control, pentru gloria lui Dumnezeu și pentru ca Scriptura Ta să se împlinească. Motivul pentru care Îți arăți harul în

aceste zile din urmă este ca să se împlinescă Scripturile. Noi tocmai am vorbit despre aceste lucruri, în seara aceasta, de aceea Te rog să împlinești Cuvântul Tău în Numele lui Isus. Amin.

Uită-te pentru un moment la mine, ca să vezi dacă Domnul îmi va arăta care este problema ta. Arăți foarte bolnav, dar vei crede dacă Domnul îmi va arăta ce este greșit cu tine? Atunci vei ști că este El. Câți din audiență vor crede?

Un lucru care te supără foarte tare este hernia. Așa este. Este adevărat? Ridică mâna, dacă este adevărat. Ea este cea care îți provoacă această durere. Crezi? Dar mai este ceva: ai o pată mare pe partea dreaptă a feței și ești foarte îngrijorat pentru ea. Crezi că sunt profetul lui Dumnezeu? Ai o asemenea pată și pe șoldul drept. Dacă este adevărat, ridică mâna. Vedeți? Acum crezi? Du-te, căci Isus Hristos te face bine. Du-te, crede în Hristos și nu te îndoiești deloc, fiindcă totul va fi în ordine cu tine. Crezi acum? Să nu te îndoiești deloc. În ordine.

Vino, soră. Cred că nu te cunosc, așa-i? Da, este la fel ca atunci când Domnul Isus a întâlnit-o pe femeia de la fântână. Iată că noi, un bărbat și o femeie, ne întâlnim astăzi, după două mii de ani de la darea făgăduinței Lui. Noi nu ne cunoaștem, dar Dumnezeu ne cunoaște pe amândoi.

Dacă Duhul Sfânt, Hristos care este prezent aici și în tine, va descoperi de ce ai venit aici sau ceva despre tine, vei fi la fel de entuziasmată ca samariteana? Ai venit aici ca să mă rog pentru problema pe care o ai la sân. Așa este. Ridică mâna dacă este adevărat. Crezi că Domnul poate să-mi spună în care sân este problema? Da, este sânul drept. Așa este.

Poate cineva spune: „A ghicit aceasta!” dar nu este adevărat, eu nu ghicesc. Să nu gândiți așa, fiindcă aceasta aduce neîncredere și îndoială. Țineți minte că nu puteți ascunde ce gândiți. Acesta este adevărul. Tu ești predicator, deci ar trebui să crezi. Este adevărat, așa-i? Du-te, crede și vei fi bine. Dumnezeu să te binecuvânteze. Crede numai.

Ce mai faci? Noi suntem străini, așa-i? Eu nu te cunosc, dar Dumnezeu te cunoaște. Dacă este adevărat, ridică mâna. Ești cu mult mai tânără decât mine. Poate că și femeia cu care s-a întâlnit Domnul la fântână era cu mult mai tânără.

Înainte de a stat aici o altă femeie, cineva care are probleme cu sânul, dar a crezut. A cui haină ai atins-o? A Lui, așa că totul a trecut. Isus Hristos te face bine.

Această femeie a stat la douăzeci de picioare depărtare de mine (6-7 metri), ceea ce înseamnă că nu pe mine m-a atins. Dar pe cine? Ea l-a atins pe Marele Preot. Puteți vedea aceasta? Eu am stat cu spatele spre ea, ceea ce dovedește că Cel care a făcut făgăduința este Același și astăzi.

Tu ai probleme cu nervii; în special seara târziu te simți foarte obosită și slăbită și devii nervoasă. Ai o problemă și cu sângele. Așa este. Dar te rogi și pentru cineva care nu este mântuit, așa-i? Sigur că da. Acum crezi? Bine. Să ți se facă după credința ta. Crede și nu te îndoii deloc. Ai credință în Dumnezeu. Crede numai.

Ce mai faci, doamnă? Cred că sunt un străin pentru tine. Dacă este adevărat, să ridicăm mâinile pentru ca audiența să vadă aceasta. Eu nu am mai văzut-o până acum, dar Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci. Crezi aceasta? Dacă Domnul Isus îi va spune acestei femei ceva despre care eu nu știu nimic, veți crede?

Femeia de acolo, cea cu haină neagră, are probleme cu stomacul. Te deranjează chiar acum. Dacă este adevărat, ridică mâna. Vedeți? Știți de ce simte aceasta? Pentru că același lucru îl are și femeia de aici. Da, da, așa este. Vedeți umbra aceea care aleargă de la una la cealaltă? Este un diavol care încearcă să fugă, dar nu poate. El nu se poate ascunde de Dumnezeu. Aceasta este sigur. Noi suntem în prezența lui Isus Hristos, de aceea trebuie să credeți. Aveți credință!

Ce a atins bărbatul acesta? El nu m-a atins niciodată pe mine. Eu nici măcar nu-l cunosc, este un străin pentru mine, așa-i domnule? Ridică mâna dacă este

adevărat. Atunci ce a atins? Pe Isus Hristos. Să nu pierdeți aceasta din vedere.

Femeia aceasta este umbrită de moarte, fiindcă suferă de cancer la stomac și la colon, iar medicii nu mai pot s-o ajute. Este adevărat, doamnă? Aceasta ți-au spus, așa-i? Privește aici, fiindcă mai ai o singură nădejde, iar aceasta este Hristos.

Crezi că sunt slujitorul Lui? Cineva trebuie să-mi spună tot ce vă spun, este adevărat? Eu nu am cum să le știu. Dacă ți-aș spune cine ești, ai crede că sunt profetul lui Dumnezeu? Te-ar ajuta? Ești doamna Crosley.

Crezi? Câți dintre voi credeți acum din toată inima? Ridicați-vă în picioare și acceptați-L. Ridicați-vă și spuneți: „Eu cred!” Ridicați mâinile.

Tată ceresc, fie ca diavolul cu toate duhurile lui să fie mustrat în Numele lui Isus Hristos. Fă ca Domnul Isus Hristos, care a făgăduit aceasta pentru aceste zile din urmă și care este prezent aici, să nu-i lase pe oameni să treacă pe alături, ci să-i ajute să vadă ceea ce „scutură” în fața lor înainte ca să cadă focul. Fă ca această grupare a lui Avraam, această sămânță împărătească a lui Avraam, să înțeleagă ceasul în care trăim. O, Isuse, atinge-Te de fiecare persoană bolnavă din locul acesta. Vindecă-i, Doamne. Fă ca credința din ei să-și dea seama că stau în prezența lui Dumnezeu, a Celui ce i-a salvat și în fața căruia vor sta într-o zi. Fie ca puterea Lui să cadă peste ei și să-i vindece pe toți cei care se află în prezența Sa divină.

- Amin -